

ΣΕΛΙΣ 2α
ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΡΑΜΑ**"ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ...
(Ο ΙΑΤΡΟΣ ΔΕΝΙΟΣ)**

Τοῦ Αιγυπτιώτου συγγραφέως Δ. ΦΛΕΓΥΑ

16ον

Αγαπητή μου Εξάδερφες, νά σας συστήσω τὸν οἰκογενειακὸν μᾶς φίλον κ. Δένιο.

—Κύριε Δένιο, δ. ξάδερφός μου κ. Μαντούρας.

—Γιατίδες ἀπ' ἔδη.

—Ἐμπορος φραγμάκων ἀπ'

ἐκεῖ.

—Ἔται σύστησε τοὺς δυούς ἄντερες, δ. θεοποιοῖς; "Ἐψη."

Καὶ δ. ξάδερφός Μαντούρας, κάνοντας πνεύμα εἶπε :

—Δηλαδή, συνάδελφοι στὴν ἐξόντωση τῶν πατῶν μας.

Καὶ δ. Δένιος ἀπάντησε.

—Στὸν συνεταρισμὸν μας, ἔχασσατε νὰ προστέσετε τὸν πατέρα;

—Διαφωνῶ κύριε συνάδελφος φίλος. Ο παπάς, εἶναι ἀντιδραστήρας στὸν ἔργο μας.

—Δεὶς καταλαβάνων.

—Μᾶ, νὰ κύριος Δένιο.

—Ἐνας δρυπόςτος βρίσκεται στὸ διλημμα, τὸν πρέπει νὰ τὴν περιέργησε τοῦ μὲν πενικιλλίνη ἥ μὲν ἄγιασμα. Κατέλι πρότα τὸ παπά ποὺ παίρνει τὸ ἔργο, καὶ σπεῦδει πάνω ἀπ'

τὸ κεφάλι του. Ο πυρετός μπορεῖ νὰ τοῦ πάσῃ. "Ἄγων, σωτῆρας του εἶναι δ. παπάς." "Ἀν πεθάνη, ἔνοχος εἶναι δ. γιατρός. Εἶναι για δὲν είναι ἀντιδράση στὸ ἔργο μας;

—Ἡ σύγκηση ἡποτὲ τὴν ἀστεῖα μορφὴ της, σοδαρέύτηκε καὶ δ. Δένιος ἤρχε τὴν ἀφρομηγάδα νὰ ἐκδηλώσῃ τὰ αἰσθήματα του.

—Καὶ νάταν μόνον αὐτὸν;

—Ο παπάς ἔγινε σωτὴρ Δένιος στὸν ἄνθρωπο. Πρώτα — πρώτα, μᾶς ἀπαγορεύει νὰ διακινούστομε ἢ δὲν πάρουμε τὴν ἀδειά του, κι' ἔπειτα

τὴν εὐδολία του ποὺ τὴν συνοδεύει μὲν υμένους καὶ συστάσιες ποὺ μάς δίνει μὲν τὸ γάμον. Καὶ τὸ χειρότερο ποὺ καὶ στὸ ποὺ φτωχικὰ ἀντρόγυνα, ἐπιτάσσεις ἢ αὐδικώντας καὶ τὸ πατεῖται τοῦ πατέρα;

—Δένιος ποὺ πάρεισας, καὶ δ. παρέδεισας;

—Μά τὸν ἀντρόγυνον ποὺ μάς τοὺς δίνει τὸ ποὺ πάρεισας;

—Δένιος ποὺ πάρεισας, καὶ δ. παρέδεισας;

—Δένιος ποὺ πάρεισας, καὶ δ